

[Hans Kjær.]

Regeringen bør derfor sætte ind over for de virkelige trusler mod vor økonomi på længere sigt.

Ud fra det, jeg har sagt — og fordi økonomi- og budgetministeren ellers vil efterlyse, hvad vi vil gøre — skal jeg kort angive hovedpunkterne for det positive alternativ til regeringens økonomiske politik, som det konservative folkeparti går ind for:

Finansplanen fra august bør fastholdes, så fortsat forbedring af betalingsbalancen sikres gennem tilbageholdenhed med de offentlige udgifter.

Eventuelle nye udgifter, herunder meromkostningerne ved den fremrykkede pristalsportion, må forudsætte tilsvarende nye besparelser.

Den stramning i personalelofterne, der var tilrettelagt før regeringsskiftet, må fastholdes.

Importafgiften bør ophæves — det er vist efterhånden fastslået som vor opfattelse — så dyrtidsportionen i juli 1972 kan undgås, og så eksporten kan videreudbygges og ikke hømmes.

Konkurrenceevnen sikres erhvervene ved forhandlinger mellem det offentlige og arbejdsmarkedets parter i et kontaktorgan.

Den private opsparing styrkes ved fastholdelse af indekskontrakterne og oprettelse af investeringskonti også for lønmodtagerne.

En yderligere stimulering af produktion og beskæftigelse sikres gennem udbygning af afskrivningsreglerne.

Når jeg nu her skal tilsige mit partis vilje til saglig og dybtgående behandling af finanslovsforslaget under den forestående gennemgang i finansudvalget, sker det med det mål at søge opnået enighed om eller flertal for en udgiftspolitik, der er mere realistisk over for den økonomiske nødvendighed, end vi finder, at forslaget i den fremsatte form er udtryk for.

Damsgaard: Fremsættelsen af den nye regerings første finanslovsforslag sker på et tidspunkt, hvor de gunstige virkninger af den tidligere regerings indsats er ved at træde frem.

Handelsbalancen, dvs. forholdet mellem vor samlede vareeksport og vor vareimport, var for årets 10 første måneder næsten en halv milliard kr. bedre end for de tilsvarende

måneder året før. Dette resultat er nået på trods af, at prisudviklingen udefra er gået os imod og har betydet et ringere bytteforhold mellem de varer, vi skulle sælge, og de varer, vi skulle købe fra udlandet. Alligevel viser opgørelsen for udenrigshandelen i de første 10 måneder af 1971 et resultat, som er næsten en halv milliard kroner bedre end året før.

Denne forbedring har også givet sig udslag på betalingsbalancen, som for de første 3 kvartaler af 1971 har været godt 300 mill. kr. bedre end i de tilsvarende kvartaler af 1970. Med den tidsmæssige forskydning, som der er mellem handelsbalancen og betalingsbalancen, må vi herefter vente en yderligere forbedring af betalingsbalancen i årets 4. kvartal.

Der er grund til at fremhæve, at denne forbedring er sket samtidig med en ganske vist beskedent forøgelse af de samlede indenlandske varelagre. Ifølge Danmarks Statistiks opgørelse var lagrene i faste priser ca. 1. pct. større ved udgangen af september i år end på tilsvarende tid året før.

Der er altså ikke tale om, at man har tæret på lagrene for at pynte på betalingsbalancen. Jeg understreger det, for det kan nok være værd at huske på, når vi til sin tid skal se på den videre udvikling efter importtoldens gennemførelse.

Der er således tendenser til bedring i det, som igennem 1960'erne har været dansk økonomis mest påtrængende problem, nemlig den skæve betalingsbalance. Men jeg vil med det samme understrege, at der kun er tale om begyndende tendenser til forbedring. Der er lang vej igen, før vi kan tillade os at slække vor påpasselighed over for dette problem. Der er ingen plads for letsindigheder, hvis vi ikke skal sætte forbedringer over styr.

I denne tid, hvor der tales så meget om vor økonomiske politiks afhængighed eller uafhængighed af vilkårene udefra, kan det være lærerigt at se tilbage på tidligere finanslovdebatter. Der har vist aldrig været en finanslovdebat, hvor nødvendigheden af at tilpasse dansk økonomi til vilkårene udefra ikke var et dominerende træk. Dansk økonomi er afhængig af og har altid været afhængig af udviklingen i verden omkring os. Sådan vil det nok også blive ved at være. Afhængigheden har været størst, vil